

CINGLES DE LES CABRES I GITARRIU des del Pont de Valentí pel Querforadat i el Treu Petit

Alta Garrotxa

Punt de sortida	Pont de Valentí Montagut i Oix (Garrotxa) 340 m
Punt més alt	El Treu Petit (964 m.)
Punt més baix	Pont de Valentí
Punt d'arribada	Pont de Valentí
Longitud	5,7 km
Desnivell acumulat	670 m.
Temps	Efectiu: 4h. Total 5h 55'
Dificultat	Mitjana/Alta
Senyalització	Pintura i fites.
Cartografia i recursos consultats	Editorial Alpina. Mapa (1:25.000) i guia excursionista: Alta Garrotxa. Engarrista. Cingles de Gitarrau i Bassegoda Narcís Pujades a Vèrtex. Cingle de Gitarrau.
Punts d'aigua	No
Data i climatologia	19 de febrer de 2011. Assolellat.

Anem fins a Sadernes per la GIV-5231 des de Montagut i prenem la pista que enfila la riera de Sant Aniol. Deixem el vehicle a la tercera i darrera zona d'aparcament, passat el segon pont¹. Comencem a caminar seguint la pista fins a l'alçada del Pont de Valentí (rètol i corriol a l'esquerra que hi baixa). Poc més enllà, abans que la pista es bifurqui, prenem un corriol a mà dreta (rètol, senyals de pintura verd/taronja) en direcció al Bassegoda.

Pont de Valentí (340 m). Bonic pont romànic ben restaurat. No cal baixar-hi. Emprenem el corriol ben fressat que puja fort entre l'alzinar fent llaçades vers el nord, guiats pels senyals de pintura verd/taronja. Ben aviat l'abandonem.

Tartera (390 m 10'). Cruïlla en Y. Deixem el corriol pel que veníem que continua cap a Sant Feliu de Riu i prenem el ramal a la dreta (fita) que, vers sol ixent, enfila per la tartera. Senyals de pintura (punts) vermells. Tot i que és fressat, resulta perdedor entremig del pedregar. Mena a la base de la cinglera que tenim sobre els nostres caps on hi ha diverses vies d'escalada. Això fa que trobem altres ramals que busquen la base de la paret. Parant força atenció podem anar seguint els senyals que ens menen pel millor camí facilitant-nos els trànsit per una zona descomposta i de fort pendent.

Abastem el peu de la cinglera, sota impressionants parets verticals i balmes. Resseguim ben arrapats al peu de la paret que tenim a mà dreta, vers el nord. Guanyem alçada per salvar un esperó passat el qual, ens cal davallar de Valent fins on el cingle sembla que vol tombar i se'ns presenta més accessible.

Pas del Cabró (535 m, 40'). Comencem la grimpada. Hi ha parabolts per assegurar el pas amb una corda. Passos fàcils (II/II+) malgrat que aeris, però amb bons agafadors i roca ferma. Un passamà de corda protegeix un flanqueig. Anem a cercar la base d'una lleixa que, de cara a la paret, puja esbiaixada d'esquerra a dreta. Quan l'abastem continuem per la base de la paret, ara vers migdia. Passem vora l'entrada d'una cova² i més amunt, quan la lleixa acaba ran de cingle, pugem uns pocs metres a l'esquerra fins a un relleix on hi ha una balma en una balconada i el Querforadat.

Querforadat (690m, 1h 30'). Tal com el seu nom indica és un esvoranc, millor dit: una petita cova que permet el pas entre el rocam. Hi entrem per la boca més estreta fent una curta grimpada, ajudant-nos d'una sabina providencialment situada al peu. A l'altra banda s'obre com un gran finestral abocat al cingle que ens permet recrear-nos amb la contemplació de l'entorn. Un indret fantàstic, pràcticament sota el fil de la carena. Per abastar-la ens queda superar el pas més compromès del dia: és fàcil i està protegit per un sòlid cable, però imposa respecte

per aeri. Un cop superat podem, si cal, ajudar els companys assegurant-los amb corda. Hi ha un parabló instal·lat per aquest fi.

Per una estreta lleixa, en pocs metres, abastem la carena. Des d'aquest punt seguirem un ben definit corriol, senyalitzat amb pintura vermella i fites, que s'enfila vers gregal (NE) separant-nos del fil del cingle. Rebutgem un ramal a l'esquerra que ens mena al cingle sense continuïtat aparent. Guanyem alçària per pendent entre moderat i fort entremig d'un bosc mixt de pi i alzina. Deixem a mà dreta un precari ramal de la pista que puja des de Sadernes pel costat del Puig de Cufí.

El nostre corriol fa un gir de 90° a la dreta i, entremig del pedregar, guiats per fites sovintejades (sembla que els senyals de pintura han desaparegut temporalment) abastem de nou la carena ran de cingle, en una àmplia balconada que ens permet esplaiar-nos amb l'àmplia perspectiva de tota la contrada i el Pirineu oriental. De Rocacorba al Canigó, del Puigsacalm al Bassegoda que ens presenta imponent la seva cara ponentina, on hi albirem l'ermita de la Mare de Déu de les Agulles. Albirem Talaixà i tota la carena del Puig de les Bruixes. La Serra Llobera i el Montnegre, la fondalada de Sant Aniol i el Clot de les Puces, el Puig d'en Coll, el Martanyà, el Mont... Més propers, als nostres peus, els Plans de Muntada i Sant Feliu de Riu.

Resseguim el sender vers sol ixent, propers al cingle i guiats de nou pels senyals de pintura. Aviat abastem el graü.

El Treu Petit (964m, 2h 25'). És el grau per on el camí guanya la cinglera pel nord. El cingle de Gitarriu continua ben alterós vers sol ixent. Emprenem la baixada entre les llaçades d'un camí ben fressat, per una fondalada on la cinglera és menys abrupte. Passem per una fageda. Transitarem després per la tartera als peus del cingle en direcció a gregal. El camí hi és ben aposentat i no ofereix cap problema.

Camí al Coll d'Espinabell (840m, 2h 45'). Quan a la cruïlla abastem aquest camí, el prenem a mà esquerra, vers ponent. Anem perdent alçària paulatinament per entremig del Bac de Riu. No hi ha senyalització, solament algunes fites esporàdiques, però el camí és franc i evident. Seguim bona estona vers ponent i, després d'una llaçada vers el nord, marxem cap a garbí (SO).

Camí a Sant Feliu de Riu (580m, 3h 30'). El nostre camí ens aboca al que mena a Sant Feliu de Riu i al Bassegoda, que prenem a mà esquerra. Recuperem els senyals de pintura verd/taronja i vers migdia, en mitja hora més abastem la cruïlla on l'hem abandonat a l'anada i la pista a l'alçada del Pont de Valentí (340m, 4h)

Toni Planas

¹ Cal anar-hi d'hora, sobretot els caps de setmana. Altrament podem trobar totes les zones d'aparcament plenes i caldrà començar a caminar des de Sadernes (afegiu-hi 2,5 quilòmetres). Fins fa poc hi havia un quart aparcament just abans de la bifurcació, passat el Pont de Valentí.

² Suposem que es tracta de la Cova de les Cabres. Ens ho fa pensar la presència d'excrements d'aquest animal.